

GOIGS DE LA MARE DE DÉU DE NÚRIA



Verge de la vall de Núria,
voltada de soledats,
que, immòbil en la foscúria
i en vostres vestits daurats,
oïu l'eterna cantúria
del vent i les tempestats.

Verge de la vall de Núria,
a Vós vénen les ciutats.
Vers Vós avancem incertes
per les altes quietuds
i els camins desconeguts
de les grans serres desertes.

Troben rius que naixent van
en els regnes dels pastors,
i ramats esquellejant
lentament pasturadors.

Van pels cims celestials
sobre les muntanyes nues...
Les congestes brillen cruets
amb blancures immortals.

Van per augustes carenes
on del buit amb els afanys
troben, abocant-s'hi a penes,
al fons de les valls serenes
les mirades blavoses dels estanyes.

I del vent sota la fúria,
menyspreador dels sentits,
amb els sentits desmaiats,
se'n baixen a la foscúria
de la vostra vall de Núria
voltada de soledats.

Aquí ens teniu, Verge tosca,
vagament cercant redós
en el clos misteriós
de vostra capella fosca.

Cau la nit per tot arreu...
nostre cor torna's salteri
presentint el sant misteri
tremolós de vostra veu.

Per què ens mireu, Verge santa,
amb aquests ulls tan oberts?
Doneu-nos l'esgarrifança
dels vells miracles complerts!

Castigueu nostre sentit
amb tant d'oblidades febres!
Deu ànima a les tenebres!
Deu-nos la fe de la Nit!...

Que demà, quan surti el sol,
tornarem a prendre el vol
per les serres encantades,
i els camins de les cascades
seguirem de sol a sol...

Les cascades, que s'estan
allà lluny, canta que canta,
tot trenant i destrenant
llur blancúria ressonanta
sobre el negre mur gegant.

Copsats per negres alçaries,
eixordats de la remor,
anirem avall com l'aigua
per les goles solitàries
plenes d'abisms i frescor.

Quan a l'última portella,
tot el cel s'eixamplarà,
amb alegria novella
veurem la plana més bella
i la verdor que s'hi fa.

A l'hivern, quan neva i plou,
i la ciutat se remou
brillant d'insomnis i fúria,
nostres ulls enlluernats
veuran, allà en la foscúria
la immòbil Verge de Núria
voltada de soledats.

Text de Joan Maragall. Barcelona, 1860-1911 †

Música de Joan Llongueres. Barcelona, 1880-1953 †

Poc a poc, amb molt sentiment

Verge de la Vall de Núria vol-ta-da de so-le-dats, que im-mò-bil en la fos-cú-ria i en vostres vestits dau-rats, o-iu l'e-ter-na can-tú-ria del vent i les tem-pes-tats. Verge de la Vall de Nú-ria a Vós vénen les ciu-tats.

Il·lustració musical gentilisa de l'Orfeó Català

V. Ora pro nobis sancta Dei genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Concede nos famulus tuos, quaesumus, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere et gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione a praesenti liberari tristitia et aeterna perfrui laetitia. Per Christum Dominum nostrum. - R. Amen.

AMB LLICÈNCIA ECLESIASTICA